

**ÅRSBERETNING FOR
ADVOKATBEVILLINGSNEMNDEN
2007**

Advokatbevillingsnemndens sammensetning.

Advokatbevillingsnemndens virksomhet og sammensetning følger av domstolloven § 226. Nemndens sammensetning har i 2007 vært slik:

Leder: Tingrettsdommer Trine Standal
(Varamedlem: Dommer Tove Merete Voldbæk)

Medlem: Advokat Erling Olav Lyngtveit
(Varamedlem: Advokat Mimi K. Berdal)

Medlem: Rådgiver Linette Heiberg
(Varamedlem: Rådgiver Dag Marcussen Olsen)

Advokatbevillingsnemndens sekretariatsfunksjon ivaretas av Tilsynsrådet for advokatvirksomhet.

Godtgjørelsen til Advokatbevillingsnemndens medlemmer og varamedlemmer fastsettes av Justisdepartementet og dekkes av Tilsynsrådet. Det ble utbetalt honorar til nemndens medlemmer i 2007 med til sammen kr. 172.087,-. Kostnadene ved nemndens drift dekkes av det bidrag som landets praktiserende advokater og rettshjelpere årlig plikter å betale til Tilsynsrådet for advokatvirksomhet. Regnskap og melding om nemndens virksomhet sendes hvert år til Justisdepartementet. Nemndens årsberetning blir også sendt landets praktiserende advokater og rettshjelpere.

Advokatbevillingsnemnden har i løpet av året avholdt 12 møter, hvorav ett telefonmøte.

Generelt om Advokatbevillingsnemnden.

Advokatbevillingsnemnden er disiplinær- og tilsynssystemets øverste organ. Dette innebærer at Advokatbevillingsnemnden – på sitt område – er overordnet de to øvrige organer i dette systemet; Tilsynsrådet for advokatvirksomhet og Disiplinærnemnden.

Advokatbevillingsnemnden behandler saker utelukkende på initiativ fra Tilsynsrådet for advokatvirksomhet eller Disiplinærnemnden, og har ikke anledning til selv å ta saker opp til behandling.

Forvaltnings- og offentlighetsloven gjelder for Advokatbevillingsnemndens virksomhet, med de begrensninger som følger av domstoloven § 226. Domstolovens habilitetsregler gjelder for nemndens medlemmer i den enkelte sak.

Advokatbevillingsnemndens virksomhet er nærmere omhandlet i advokatforskriften av 20. desember 1996 kapittel 6. Nemnden er klageinstans for vedtak som nevnt i domstoloven § 225 fjerde ledd, truffet av Tilsynsrådet. Dette gjelder vedtak som er til ugunst for den det retter seg mot, og klageadgangen omfatter bl. a. beslutning om oppnevning av forvalter, avslag på søknad om advokatbevilling, avslag på søknad om autorisasjon av advokatfullmektig og avslag på søknad om tillatelse til å utøve rettshjelpvirksomhet.

Advokatbevillingsnemnden avgjør saker etter forslag fra Tilsynsrådet eller Disiplinærnemnden, som nevnt i domstoloven § 219 tredje ledd og § 230, jf. § 226 annet ledd. Bestemmelsene omfatter bl.a. tilbakekall av advokatbevillinger og nedleggelse av forbud mot at en person som har juridisk embetseksamen yter rettshjelp. Dersom Advokatbevillingsnemnden ikke tar Tilsynsrådets / Disiplinærnemndens forslag til følge, kan nemnden i stedet meddele vedkommende en irettesettelse eller en advarsel.

Advokatbevillingsnemndens vedtak om tilbakekall av advokatbevillinger og om tilbakekall av fullmektigautorisasjoner kan bringes inn for retten, som kan prøve alle sider av nemndens vedtak. Staten ved Advokatbevillingsnemnden er rett saksøkt. Reglene i tvisteloven gjelder for eventuelle søksmål, og retten kan beslutte at vedtaket ikke skal ha virkning før det er avsagt dom eller endelig dom foreligger, jf. domstoloven § 230 første ledd i.f. Advokatbevillingsnemnden kan også selv treffe beslutning om å utsette iverksettingen av vedtaket til det foreligger endelig dom, jf. forvaltningsloven § 42.

Virksomheten i 2007

Advokatbevillingsnemnden har i 2007 behandlet til sammen 104 saker. Dette er en markant økning fra 2006 (66). Samtlige saker, med unntak av én innberetning fra Disiplinærnemnden, er mottatt fra Tilsynsrådet for advokatvirksomhet. 64 av disse sakene gjelder innberetninger etter fristoversittelser – de øvrige sakene omhandler andre forhold, se nedenfor.

Advokatbevillingsnemnden har i 2007 tilbakekalt 12 advokatbevillinger, alle etter innberetninger fra Tilsynsrådet. Dette innebærer en økning i forhold til 2006 (10). To av tilbakekallsvedtakene fra 2007 er brakt inn for domstolene.

Advokatbevillingsnemnden har meddelt 33 irrettesettelser og 30 advarsler. Dette er en økning i forhold til 2006, hvor antallet var hhv. 14 og 20.

Dersom en advokats bo kommer under konkursbehandling, trer advokatbevillingen ut av kraft inntil gjelden blir ordnet, jf. domstoloven § 230 annet ledd første pkt. Når vedkommende godtgjør at gjelden er ordnet, kan Advokatbevillingsnemnden etter søknad oppheve suspensjonen. Advokatbevillingsnemnden mottok 1 slik søknad i 2007. Nemnden behandlet også en søknad om rett til å benytte bevillingen til tross for konkurs, jf. samme bestemmelses annet pkt. Ingen av søknadene ble innvilget. Den sistnevnte søknaden inneholdt også subsidiært søknad om autorisasjon av advokatfullmektig, for en jurist hvis advokatbevilling tidligere var suspendert som følge av konkurs. Søknaden ble avslått – dog under dissens. Se nærmere pkt. 5 nedenfor.

Advokatbevillingsnemnden behandlet 2 klager på avslag på søknad om advokatbevilling. Ingen av disse ble etterkommet. I tillegg mottok Advokatbevillingsnemnden 3 klager på Tilsynsrådets avslag på søknad om ny bevilling *etter tidligere tilbakekall*. 1 av disse ble etterkommet. Nemnden behandlet videre 1 klage på avslag på søknad om tillatelse til å yte retts hjelp innen spesielle rettsområder, jf. domstoloven § 218 nr. 3. Klagen ble ikke tatt til følge.

Aktuelle avgjørelser i 2007

1. Tilsynsrådets innberetninger etter bokettersyn.

Advokatbevillingsnemnden har i løpet av 2007 mottatt 6 innberetninger fra Tilsynsrådet som relaterer seg til avholdte bokettersyn. Advokatbevillingsnemnden besluttet i 5 av sakene å tilbakekalle bevillingene. Antallet innberetninger til Advokatbevillingsnemnden fra Tilsynsrådet på dette grunnlaget er omtrent på nivå med 2006 (4). Advokatbevillingsnemnden besluttet i en sak ikke å tilbakekalle vedkommendes bevilling, men forbeholdt seg retten til å behandle saken på nytt når pågående politietterforskning er avsluttet.

a) Advokaten ble av Tilsynsrådets styre sterkt kritisert for flere forhold; overførsel av kr. 100.000,- fra klientkonto til driftskonto uten at det på dette tidspunkt var midler på angjeldende klientbankkonto, et betydelig antall uttak av salær fra klientbankkonto før avregning ble sendt klient, mislighold av plikter etter hvitvaskingsloven, utførte advokattjenester til utlandet uten beregning av mva. til tross for at dette skulle ha vært gjort, samt for urettmessig å ha tilegnet seg kr. 120.000,- i tilknytning til en erstatningsutbetaling fra Staten; midler som rettelig tilhørte Staten. Advokaten ble innberettet til Advokatbevillingsnemnden med anmodning om tilbakekall av hans bevilling i medhold av domstoloven § 230 første ledd nr. 1. Advokatbevillingsnemnden sluttet seg i hovedsak til Tilsynsrådets vurdering og begrunnelse, og tilbakekalte advokatens

bevilling. Det ble tatt ut søksmål mot Staten v/Advokatbevillingsnemnden; se nærmere pkt. 7(1) nedenfor.

b) Advokaten ble av Tilsynsrådets styre sterkt kritisert for sin unnlatelse av å samarbeide om avholdelsen av det hos ham besluttede bokettersynet, med den konsekvens at bokettersynet ikke lot seg gjennomføre. Styret innberettet advokaten til Advokatbevillingsnemnden, med forslag om tilbakekall av hans bevilling. Da Advokatbevillingsnemnden behandlet saken var advokatens sikkerhetsstillelse heller ikke lenger virksom, jf. advokatforskriften § 2-6 tredje ledd. Advokaten hadde på dette tidspunkt, til tross for oppfordringer om det, verken meldt opphør av virksomhet eller stillet ny sikkerhet. Nemnden sluttet seg, for så vidt gjaldt bokettersynet, til styrets vurdering. Da advokaten på dette tidspunkt heller ikke oppfylte lovens krav om sikkerhetsstillelse, ble hans advokatbevilling tilbakekalt i medhold av domstoloven § 230 første ledd nr. 2 og 3.

c) Tilsynsrådets styre tok ved sin vurdering utgangspunkt i advokatens utviste atferd – basert på to dommer i straffesak mot hans tidligere klient; en fra Oslo tingrett og en fra Borgarting lagmannsrett. Advokaten hadde, slik styret la til grunn, satt opp et gjeldsbrev og bevitnet dette, sammen med en advokatfullmektig. Renten, kr. 100.000,- (200 % p.a.) var skjult ved å påføre gjeldsbrevet at gjelden var på kr. 300.000,- uten rentebetingelser. Advokaten sendte etter dette betalingsoppfordring til klient, hvor totalbeløpet oppgis å være over en million kroner samt også varsel om tvangsfullbyrdelse på et noe høyere beløp. Dette fremsto for styret som fullstendig uakseptabelt; det høye beløpet samsvarte heller ikke med skyldig beløp slik dette direkte fremgikk av gjeldsbrevet. Styret fant at advokatens handling var et særdeles klart brudd på normen for god advokatskikk. Styret fant at advokatens opptreden i særlig grad var egnet til å skade advokatstandens anseelse, jf. advokatforskriftens kapittel 12 pkt. 1.3. Styret fant advokaten uskikket til å drive advokatvirksomhet, og også at han hadde mistet den tillit som er nødvendig i yrket, hvoretter han ble innberettet til Advokatbevillingsnemnden med forslag om tilbakekall av bevilling i medhold av domstoloven § 230 første ledd nr. 1. Styret besluttet også å politianmelde ham, mistenkt for åger, jf. strl. § 295 jf. § 296.

Advokatbevillingsnemnden la et noe annet faktum til grunn for sin behandling av saken, og kom på dette grunnlag til ikke å ville tilbakekalle advokatens bevilling. Nemnden forbeholdt seg retten til å behandle saken på nytt når politietterforskningen er avsluttet. Advokatbevillingsnemnden fant ikke å kunne legge til grunn et faktum som fremkom av to dommer. Advokaten hadde ikke vært part, og hadde heller ikke forklart seg som vitne, i noen av sakene. Han hadde således ikke hatt anledning til å uttale seg om de forhold som ble lagt til grunn i dommene i hans disfavør. Nemnden fant heller ikke bevismessig dekning for å legge til grunn at advokaten har medvirket til åger. Nemnden uttalte imidlertid at straffbar medvirkning til åger åpenbart er

et forhold som kan medføre tilbakekall av bevilling etter domstoloven § 230 første ledd nr. 1.

d) Advokaten var dømt til 90 dagers fengsel for overtredelse av strl. § 229 annet straffalternativ samt for overtredelse av strl. § 350 annet ledd. Tilsynsrådet hadde videre avdekket bl. a. at advokaten urettmessig hadde lånt kr. 316.200,- fra klientbankkonto, og fant sterkt å kritisere ham for dette. Saken knyttet seg til en forsikringsutbetaling; pengene ble etter ”purring” utbetalt klientens enke, etter at hun, via melding fra skattemyndighetene, hadde fått beskjed om innvilget erstatning. Beløpet var utbetalt til advokaten nesten ett år tidligere. Styret fant ikke å legge avgjørende vekt på at advokaten hadde tilbakebetalt beløpet med renter. Tilsynsrådet innberettet advokaten til Advokatbevillingsnemnden, med forslag om at hans bevilling ble tilbakekalt i medhold av domstoloven § 230 første ledd nr. 1 og 3, og besluttet også å politianmelde ham. Advokatbevillingsnemnden sluttet seg i hovedsak til Tilsynsrådets vedtak, og tilbakekalte advokatens bevilling i medhold av domstoloven § 230 første ledd nr. 1 og 3. Advokaten tok senere ut søksmål mot Staten v/Advokatbevillingsnemnden; se nærmere pkt. 7(2) nedenfor.

e) Tilsynsrådets styre rettet sterk kritikk mot advokaten for flere forhold, herunder særlig for at han i realiteten rettsstridig hadde lånt kr. 220.000,- fra klientkonto. Beløpet ble tilbakebetalt ved to anledninger med 3 måneders mellomrom. Tilsynsrådet fant at advokaten både hadde gjort seg skyldig i forhold som gjorde ham uskikket til å drive advokatvirksomhet samt at han hadde mistet den tillit som er nødvendig i yrket. Advokaten ble innberettet til Advokatbevillingsnemnden, med forslag om tilbakekall av hans bevilling i medhold av domstoloven § 230 første ledd nr. 1 og 3. Advokatbevillingsnemnden sluttet seg i hovedsak til Tilsynsrådets vedtak, og tilbakekalte advokatens bevilling i medhold av de ovennevnte bestemmelsene.

f) Advokatens bevilling ble opprinnelig tilbakekalt tidligere samme år, i medhold av domstoloven § 230 første ledd nr. 3 – som følge av manglende egenerklæring med vedlegg for regnskapsåret 2006. Tilsynsrådets styre fant sterkt å kritisere advokaten for bl. a. manglende registrering for mva. hos avgiftsmyndighetene og tilsidesettelse av mva-reglene for øvrig. Advokaten hadde bl. a. både beregnet og krevd mva. av all omsetning – uten at avgiften var betalt videre til Staten. Han ble også kritisert for manglende etterlevelse av de generelle prinsipper for regnskapsførsel, en regnskapsførsel som også for øvrig bar preg av manglende kontroll. Styret konstaterte at de så meget alvorlig på forholdene, som nærmest umuliggjorde kontroll av foretakets klientmiddelbehandling. Advokatbevillingsnemnden fant de forholdene som ble avdekket under Tilsynsrådets bokettersyn som så vidt alvorlige at vilkårene for å tilbakekalle bevillingen også etter domstoloven § 230 første ledd nr. 1 var oppfylt. Vedkommendes bevilling ble deretter – i tillegg til den hjemmel og begrunnelse som ble benyttet ved tilbakekallsvedtaket tidligere samme år – tilbakekalt også i medhold av domstoloven § 230 første ledd nr. 1.

2. Tilsynsrådets innberetninger av fristoversittelser.

Praktiserende advokater og rettsjelpere skal senest innen 1. april hvert år betale det lovbestemte bidraget til Tilsynsrådet, og for advokatenes del også til Disiplinærnemnden. Praktiserende advokater og rettsjelpere skal senest innen ovennevnte dato også innsende egenerklæring med revisoruttalelse samt vedlegg til Tilsynsrådet.

Advokatbevillingsnemnden har behandlet innberetninger av til sammen 64 advokater/rettsjelpere for mislighold av plikten til å betale bidrag og /eller plikten til innsendelse av egenerklæring med revisoruttalelse samt vedlegg. Dette er en betydelig økning fra 2006, hvor tallet var 37.

Av de innberettede advokater ble 10 innberettet som følge av manglende rettidig bidragsbetaling. 7 ble meddelt en irettesettelse for dette forholdet og 3 ble meddelt en advarsel.

29 advokater ble innberettet som følge av manglende rettidig innsendelse av egenerklæring med vedlegg. 18 av dem ble meddelt en irettesettelse og 11 ble meddelt en advarsel. To av de advokatene som ble meddelt en advarsel mistet senere sin bevilling pga. forholdet.

25 advokater ble innberettet som følge av både manglende betaling av bidrag og manglende innsendelse av egenerklæring med vedlegg. Av disse ble 7 meddelt en irettesettelse, 17 meddelt en advarsel og 1 fikk sin advokatbevilling tilbakekalt. 5 av dem som her opprinnelig ble meddelt en advarsel, mistet senere sin bevilling pga. forholdet.

3. Tilsynsrådets innberetning som følge av manglende sikkerhetsstillelse.

Advokater som vil utøve advokatvirksomhet i eget navn, skal stille sikkerhet, jf. domstoloven § 222 første ledd første punktum. Sikkerheten skal være stillet før virksomheten settes i gang og så lenge den pågår, jf. advokatforskriften § 2-1 første ledd. Dersom en advokat misligholder plikten til å stille sikkerhet etter domstoloven § 222, kan Advokatbevillingsnemnden tilbakekalle hans advokatbevilling, jf. domstoloven § 230 første ledd nr. 2. 1 advokat ble i 2007 innberettet av Tilsynsrådet som følge av manglende fornyet sikkerhetsstillelse; han var samtidig innberettet også for andre forhold og hans bevilling ble opprinnelig tilbakekalt i medhold av domstoloven § 230 første ledd nr. 2 og 3, og senere også i medhold av samme bestemmelses nr. 1 (Se også pkt. 1 litra b ovenfor.)

4. Innberetning fra Disiplinærnemnden

Advokatbevillingsnemnden mottok en innberetning fra Disiplinærnemnden i 2007, med anmodning om tilbakekall av bevilling i medhold av domstoloven § 230 første ledd nr.1. Anmodningen var foranlediget

av Disiplinærnemndens to avgjørelser i klagesaker mot advokaten, sammenholdt også med deres og disiplinærutvalgenes tidligere avgjørelser i saker mot samme advokat. Advokatbevillingsnemnden besluttet, under dissens, å meddele advokaten en irettesettelse for forholdene. Advokatbevillingsnemndens flertall delte ikke Disiplinærnemndens oppfatning av at regelbruddene i de to senest behandlede klagesakene var alvorlige, og fant klart at forholdene i disse sakene ikke ga grunnlag for å tilbakekalle advokatens bevilling. Dette var også tilfellet når de to sakene ses sammen med øvrige saker mot advokaten de senere år; saker hvor han er meddelt kritikk eller irettesettelser, i hovedsak for brudd på Reglene for god advokatskikk. Advokatbevillingsnemnden fant likevel at antallet slike saker i seg selv ga grunn til bekymring. Flertallet fant – dog under tvil – at forholdene heller ikke var tilstrekkelig alvorlige til å meddele advokaten en advarsel. Mindretallet fant advokatens overtredelser alvorlige, både isolert og samlet sett, og delte Disiplinærnemndens vurderinger av overtredelsenes karakter. Mindretallet uttalte bl. a.: ”...Brudd på den etiske standarden som skal være mellom kolleger vil også indirekte kunne ramme klientene. På bakgrunn av disiplinære reaksjoner i et slikt omfang og over tid, synes advokaten å mangle både evne og vilje til å endre sin fremferd, slik at denne blir fullt ut i samsvar med Reglene for god advokatskikk.” Saken tenderte etter mindretallets oppfatning i retning av tilbakekall, i samsvar med Disiplinærnemndens anmodning.

5. Advokatbevillingsnemndens avgjørelser i klagesaker.

Klager på avslag på søknad om advokatbevilling.

a) Advokatbevillingsnemnden fant, som Tilsynsrådet, at kravet til praksistid ikke kunne anses oppfylt. Dette da stilling som daglig leder i en kolonialforretning ikke omfattes av begrepet ”annen juridisk virksomhet” i domstoloven § 220 annet ledd. Selv om begrepet ”annen juridisk virksomhet” skal tolkes liberalt, innebærer det like fullt et krav til noe annet og mer enn ”annen virksomhet”.

b) Advokatbevillingsnemnden la, som Tilsynsrådet, til grunn at klageren hadde prosedert tre sivile saker som grunnlag for sin søknad om advokatbevilling på vegne av en advokat som hun ikke var autorisert advokatfullmektig for. Hun fikk, som en konsekvens av dette, underkjent både praksistid og prosedyrererfaring.

Klage på avslag på søknad om autorisasjon

I denne saken ble det prinsipielt søkt om rett til å benytte bevillingen til tross for konkurs, subsidiært ble det klaget på Tilsynsrådets avslag på søknad om autorisasjon som advokatfullmektig. Søknaden gjaldt autorisasjon som advokatfullmektig for en jurist hvis advokatbevilling var suspendert som følge av konkurs. Saken ble avgjort under dissens: Flertallet fant verken å etterkomme den prinsipielle søknaden eller den subsidiære klagen, - og ga sin tilslutning til Tilsynsrådets vedtak og begrunnelse. Den prinsipielle delen kommenteres ikke nærmere her; forholdet er kort nevnt nedenfor i pkt. 9. Nemndens flertall la, som

Tilsynsrådet, ved sin vurdering avgjørende vekt på vilkåret i domstolloven § 223 annet ledd, om at det ”ikke må foreligge noe forhold som etter § 230 ville ført til at autorisasjonen ville ha blitt satt ut av kraft eller kalt tilbake”, jf. også § 230 siste ledd, som gir bestemmelsens nr. 1 tilsvarende anvendelse for fullmektiger. Man kom til at konkursen var voldt ved et forhold som nevnt i bestemmelsens første ledd nr. 1, jf. bestemmelsens annet ledd annet pkt., slik at man ikke fant å kunne etterkomme søknaden om autorisasjon, jf. domstolloven § 223 annet ledd tredje pkt. og § 230 siste ledd, jf. samme bestemmelses første ledd nr. 1. Vedtaket inneholder også en drøftelse av spørsmålet om en advokatfullmektig som er konkurs evt. ville være tilstrekkelig uavhengig av sine klienter. Dette ble i utgangspunktet funnet tvilsomt. Mindretallet var enig med flertallet i at vilkårene for å gi søker rett til å nytte advokatbevillingen til tross for konkursen, jf. domstolloven § 230 annet ledd i.f., ikke var oppfylt. Mindretallet fant imidlertid, dog under en viss tvil, at klagen på Tilsynsrådets vedtak om avslag på søknad om autorisasjon som advokatfullmektig burde tas til følge. Mindretallet uttalte bl. a. at det må antas å være uttrykk for en bevisst vurdering fra lovgivers side at det, mht. økonomisk ryddighet, skal stilles strengere krav til en advokat enn til en advokatfullmektig. Dette da sistnevnte ikke vil ha selvstendig ansvar for regnskapsførsel og økonomiske forhold knyttet til advokatvirksomhet.

6. Klagesaker for Sivilombudsmannen

Advokatbevillingsnemnden avsto klage på Tilsynsrådets avslag på søknad om tillatelse til å drive rettshjelp innen rettsområdene arbeids- og boligrett, idet man ikke fant at søker oppfylte kravet til tilfredsstillende utdanning, jf. dstl. § 218 nr. 3. Nemndens vedtak ble av søker brakt inn for Stortingets ombudsmann for forvaltningen, hvor saken i dag er under behandling.

7. Søksmål mot Advokatbevillingsnemnden

Det vises til Årsberetning for 2005 hvor det fremgår at Advokatbevillingsnemnden var saksøkt i 4 saker som alle omhandlet samme tvistetema. Det var krevd erstatning for økonomisk tap som følge av at vedkommendes søknad om ny bevilling – etter tidligere tilbakekall – ikke ble etterkommet på et tidligere tidspunkt. Tre av sakene er avgjort og er omtalt senest i årsberetningen for 2006. For så vidt gjelder den siste av de 4 sakene, hvor Staten ble frifunnet ved Oslo tingretts dom av 23. januar 2004, så ble denne påanket til lagmannsretten og deretter stanset da partene innledet forhandlinger. Det ble inngått forlik i saken; dette er imidlertid senere bestridt av saksøker, som i 2007 tok ut ny stevning mot Advokatbevillingsnemnden. Hovedforhandling er berammet til avholdelse i 2008.

I årsberetningen for 2006 omtales 2 søksmål fra samme år, hvor Advokatbevillingsnemnden ble frifunnet ved Oslo tingretts dommer av hhv. 20. og 22. januar 2007. I begge sakene var bevillingen tilbakekalt

bl. a. på bakgrunn av advokatenes manglende vilje og evne til samarbeid ved gjennomføring av besluttet bokettersyn. Begge dommene var påanket. Borgarting lagmannsrett avsa dom i en av sakene 26. oktober 2007. Tingrettens dom ble stadfestet og Staten tilkjent saksomkostninger. Lagmannsrettens dom er påanket til Høyesterett.

I den andre saken er det berammet ankeforhandling for Borgarting lagmannsrett i 2008.

I tillegg til de ovennevnte sakene, ble det i 2007 tatt ut søksmål i 3 saker. 2 av dem gjaldt tilbakekall av advokatbevilling med hjemmel hhv. i domstoloven § 230 første ledd nr. 1 og samme bestemmelse nr. 1 og 3, med påstand om at vedtakene er ugyldig, - se foran under pkt. 1, litra a og d, hvor sakene er nærmere omtalt. Den tredje saken gjaldt spørsmål om gyldigheten av et avslag etter klage, på søknad om ny bevilling etter tilbakekall samt påstand om erstatning.

1) Oslo tingrett avsa 7. juli 2007 dom i den første av disse sakene. Staten ble frifunnet og tilkjent saksomkostninger. Saksøkers begjæring om utsatt iverksetting av Advokatbevillingsnemndens vedtak ble ikke tatt til følge. Dommen ble påanket, og Borgarting lagmannsrett kom 22. august 2007 til motsatt resultat, slik at advokaten fikk beholde sin bevilling. Saksomkostninger ble ikke tilkjent for noen instans. Lagmannsretten besluttet samtidig at nemndens vedtak ikke skulle ha virkning før saken var rettskraftig avgjort.

Lagmannsrettens dom var avsagt under betydelig tvil, og Staten anket til Høyesterett. Anken ble nektet fremmet, jf. tvml. § 373 tredje ledd nr. 4.

2) Oslo tingrett avsa 29. september 2007 dom i den andre saken, hvor Advokatbevillingsnemnden ble frifunnet og tilkjent saksomkostninger. Saksøkers begjæring om utsatt iverksetting av nemndens vedtak ble ikke tatt til følge. Saksomkostninger ble ikke tilkjent i den forbindelse. Dommen er påanket. Ankeforhandling er berammet i 2008.

3) Oslo tingrett avsa den 14. januar 2008 dom i den tredje saken. Advokatbevillingsnemndens vedtak ble funnet å være ugyldig, og Advokatbevillingsnemnden ble dømt til å utstede ny advokatbevilling til saksøker. Staten ble frifunnet for det fremsatte erstatningskravet, men idømt saksomkostninger. Dommen er ikke rettskraftig.

8. Suspensjon av advokatbevilling ved advokaters straffbare forhold.

Advokatbevillingsnemnden har i løpet av 2007 vurdert suspensjon av advokatbevilling grunnet siktelse i straffesak i ett tilfelle:

Advokaten var siktet for flere alvorlige forhold, herunder medvirkning til grovt bedrageri samt flere grove helerier, subsidiært til et av heleriene også for falsk forklaring til offentlig myndighet, i tilfelle hvor forklaringen var bestemt til å avgi bevis.

Det følger av domstoloven § 230 fjerde ledd, jf. § 225 tredje ledd, at Advokatbevillingsnemnden – etter forslag fra Tilsynsrådet – kan bestemme at bevillingen skal tre ut av kraft (suspenderes) dersom en advokat blir siktet for en forbrytelse eller forseelse som kan medføre tap av advokatbevilling.

Advokatbevillingsnemnden besluttet å suspendere advokatens bevilling. Nemnden konstaterte at advokaten er siktet for en rekke alvorlige forhold, begått over flere år, samt at forholdene også flere ganger var vurdert av retten, bl. a. i forbindelse med varetektsfengsling. Retten konstaterte at det var skjellig grunn til mistanke, og nemnden fant det klart at en domfellelse i samsvar med siktelsen kan medføre tilbakekall av hans bevilling. Nemnden fant endelig at den foreliggende situasjon nødvendiggjorde suspensjon av bevillingen.

9. Opphevelse av suspensjon av advokatbevilling etter konkurs / dispensasjon fra suspensjon av bevilling.

Advokatbevillingsnemnden har behandlet 1 søknad om opphevelse av suspensjon av advokatbevilling etter konkurs, jf. domstoloven § 230 annet ledd, 1. pkt., og 1 søknad om rett til å benytte bevillingen til tross for konkurs, jf. samme bestemmelses 2. pkt. Ingen av søknadene ble etterkommet.

Oslo, 12. februar 2008.

Advokatbevillingsnemnden

Erling O. Lyngtveit

Trine Standal
Leder

Linette Heiberg